

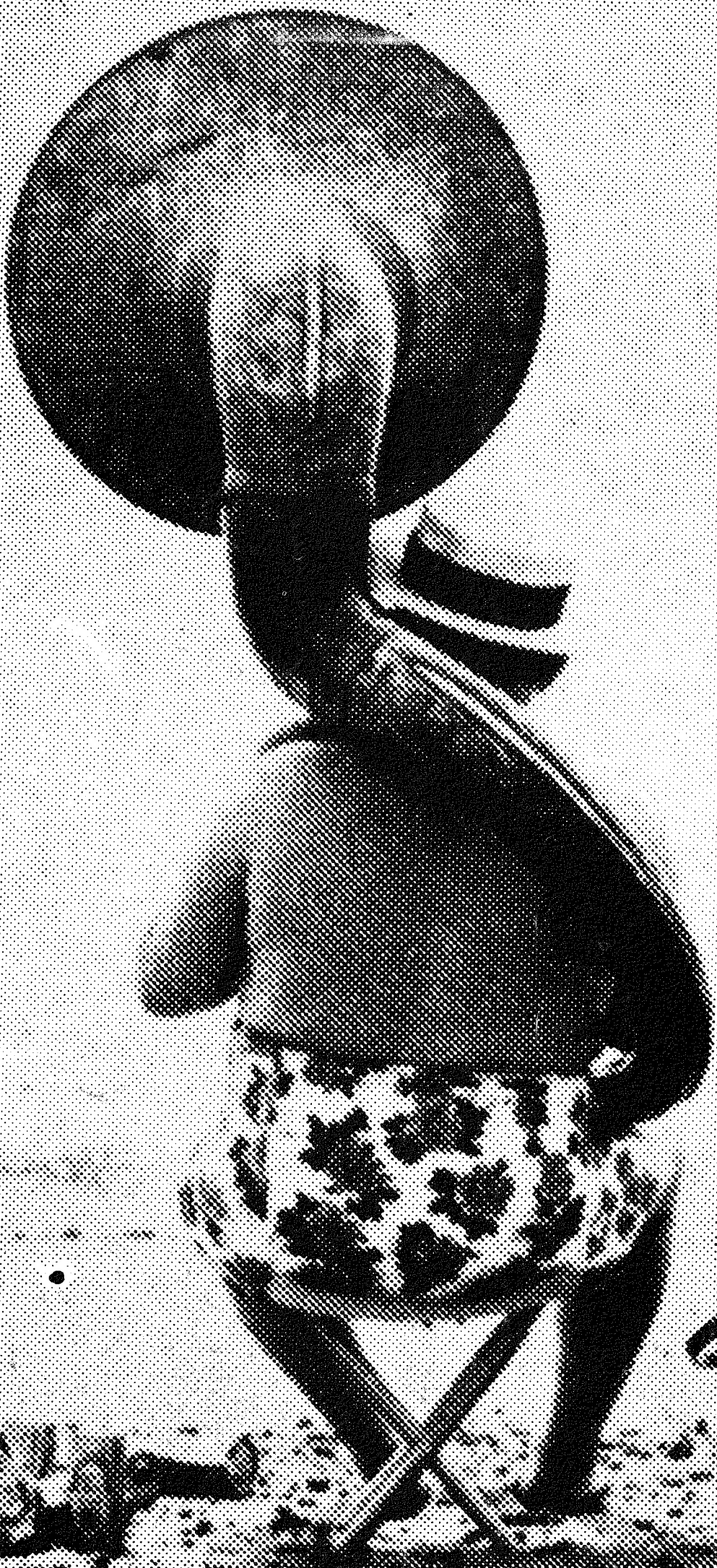
DE ZWAARTE

hfl 1,-
nr. 37

blad voor een revolutionaire blues

twede jaargang

1 augustus

DE ZWARTE

en praat me niet van 'verantwoording gvd'

Abô's door bezorgers langsgebracht kosten f12,50 per 13 nummers; postabô's en instellingen dubbel tarief. Politieke gevangenen nix en alles storten op giro 3442401 t.n.v. De Zwarte, Leiden.

Abô's!!

Voor een piek kan je de Zwarte kopen bij : Ruward, de Rooie Hond, koffiehuis Blau, Madam Mikmak, en de andere erkende kraakkafees in Den Haag; de Rooie Rat in Utrecht; het fort van Sjakoo en Athenaeum in Amsterdam, Alarm, Manifest, deWereldwinkel en psp in Leiden; verder in De Rooie Arnhemmer (waar ook al weer?) en in Delft bij DADM en de wereldwinkel.

»Inhoud«

& VERDER:

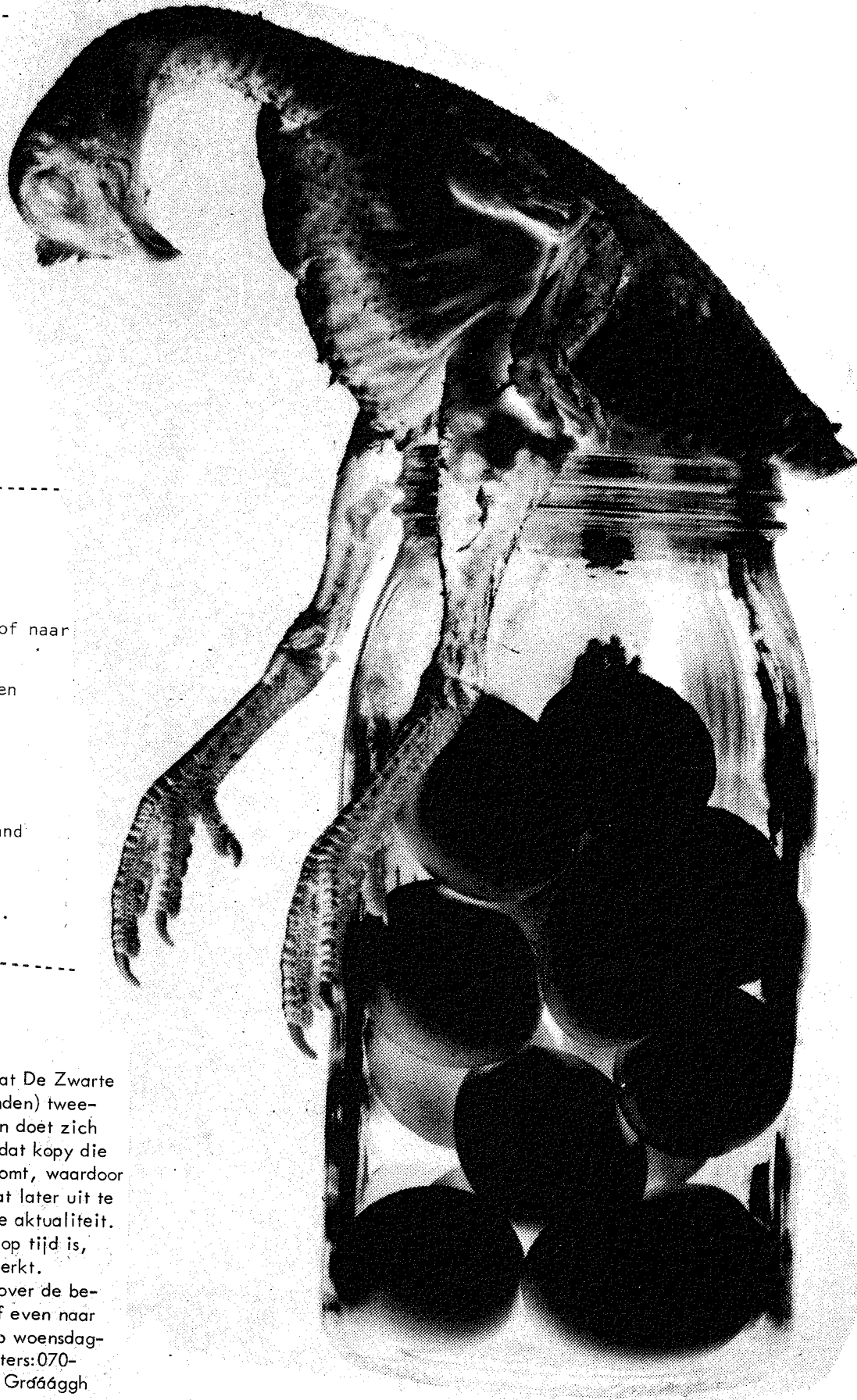
Kopy naar postbus 10233 in De Haan of naar De Bijstand, buitenom 213 Den Haag; DADM, Ezelveldslaan 37 Delft; Infowinkel Alarm, korte mare 24 Leiden; Makula, Nieuwstraat 26 Bôskoop; Jongerenbeweging, burg. Martenssingel 94 Gouda; Kritische boekwinkel in Rotjedor Anora in Haarlem

De drukkerij is nog steeds de Bijstand Buitenom 213 Den Haag de samenstellers sters zijn via de postbus en alleen des woensdags ook via de telefoon (892098) te bereiken.

& ALWEER een

mededeling

In nr. 34 werd aangekondigd dat De Zwarte voorlopig even (de zomermaanden) tweewekelijks zal verschijnen. Dan doet zich dus prompt het probleem voor dat kopy die wel belangrijk is net te laat komt, waardoor al twee keer is besloten om wat later uit te komen terwille van belangrijke aktualiteit. Als de Zwarte dus niet keurig op tijd is, don't panic, er wordt aan gewerkt. Heb je vragen, opmerkingen over de bezorging of heb je kopy, schrijf even naar de postbus of bel even naar (op woensdagmiddag) naar de samenstellersters: 070-892098. Enne wil je helpen? Grôâggh

Vorige week kon je in de Zwarte lezen dat Haarlemmerstraat 303 gekraakt is. De eerste dag waren er al moeilijkheden met de eigenaar, Barthen die een beetje heftig begon te doen. De eerste nacht sliepen er genoeg mensen in het pand en bleef alles rustig. De avond daarop begonnen echter de moeilijkheden. Om een uurtje of elf werd er een steen door de ruit gegooid. Er zat gelukkig een beddespiraal achter, maar van de ruit bleef weinig heel. En de ochtend daarna werd het echt vervelend. Er waren twee mensen thuis, toen Barthen met een van zijn rioleringswagens langskwam, een klein ruitje insloeg en vervolgens de inhoud van zijn rioleringswagen naar binnen spoot. Stront dus. Daarna bleken er nog maar weinig mensen zin te hebben om het pand te blijven verdedigen. De spullen werden eruit gehaald en zo had meneer Barthen rond een uurtje of drie weer de beschikking over zijn pandje.

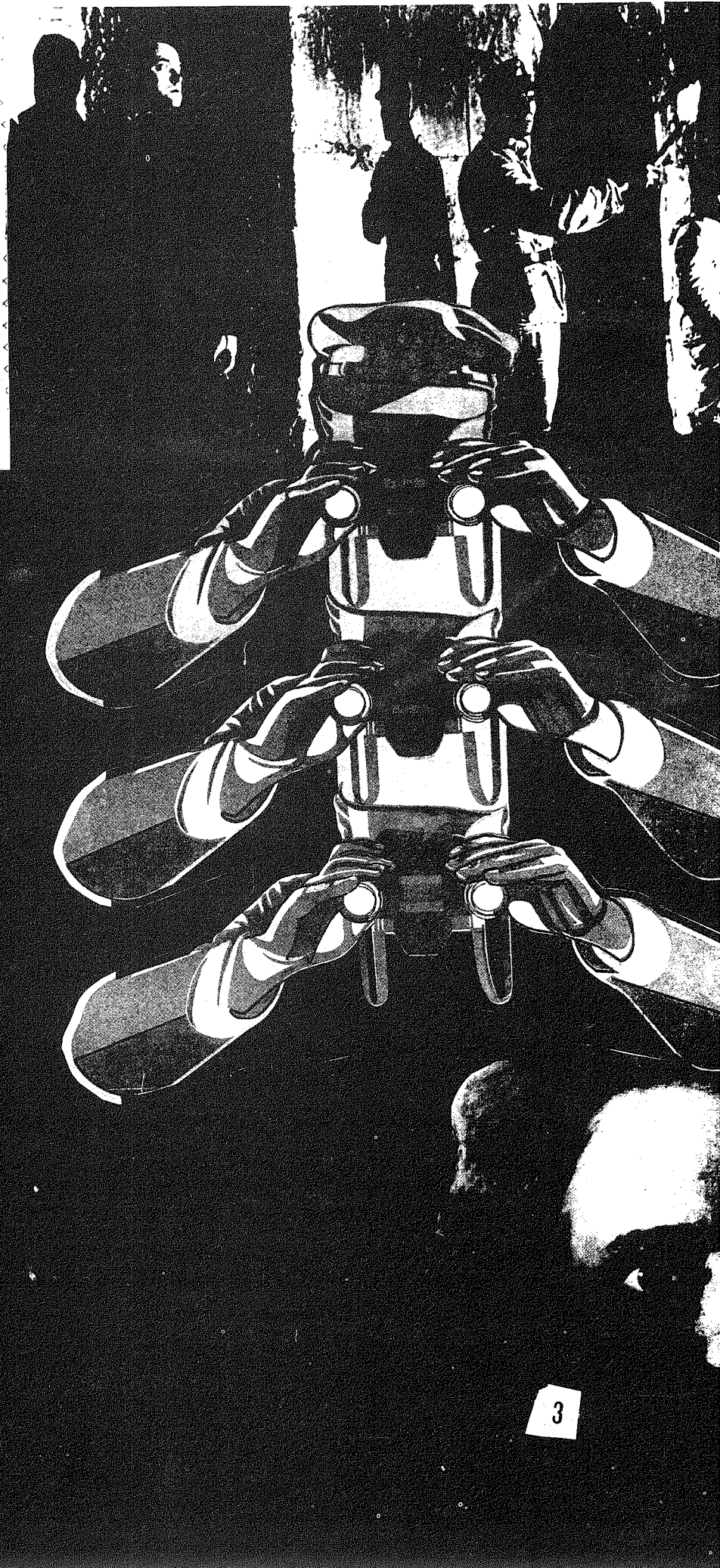
Een simpel verhaal, een simpele gebeurtenis lijkt het, maar er zit nogal wat aan vast.

Ten eerste de manier waarop Barthen te werk ging. Dat was griezelig goed georganiseerd. Hij wist dat het kleine ruitje niet gebarricadeerd was, dus dat hij daar moest zijn. Daarnaast had hij iemand bij zich met een fototoestel en het lijkt me dat hij niet alleen een plaatje voor het familiealbum wou schieten. Zo'n fototoestel werkt behoorlijk intimiderend, want als je op dat moment iets tegen Barthen c.s. had ondernomen, kon je dus later wel eens een wraakactie op je nek krijgen. Hoeveel krakersters in Leiden hebben eigenlijk een bivakmuts? En op het moment dat Barthen aan het klooiën was, was er in het pand geen fototoestel aanwezig. Stom, want er stonden bij Barthen ook twee kerels met ijzeren staven, en het is natuurlijk nooit weg om die even vast te leggen. Dat Barthen precies toesloeg op het moment dat er maar twee mensen in het pand waren, is ook geen toeval. Vlak daarvoor waren er nog zo'n 10 mensen aanwezig. Toen valling hingen er continu medewerkers van makelaar Z&R, die een paar huizen verderop zit en het huis te koop aanbood, rond het pand om in de gaten te houden hoeveel mensen er aanwezig waren. De rol van de makelaar is dus weer erg duidelijk, iets wat iedereen van te voren had kunnen weten. Maar waarom konden de makelaar c.s. daar ongestoord rondhangen, het was toch overduidelijk dat ze dat niet voor nix deden. Waarom is daar nix tegen gedaan, waarom is ze niet duidelijk gemaakt dat als ze iets probeerden uit te halen, dat konsekwenties voor hun zou hebben.

Tenslotte moeten we ook eens kijken naar wat we zelf hebben ge-

haarlemmerstraat
303

LEIDEN

breestraat 85

dit verzoek als een ultimatum te beschouwen" en "voor de zekerheid hebben wij bij uw ten onrechte verkregen woonadres vijf exemplaren afgeleverd." De boodschap was echter duidelijk. Vóór het einde van de bouwvakvakantie oprotten anders worden er andere stappen ondernomen. Erica voelt zich blijbaar sterk genoeg om aan het gevecht rond het kraakpand te beginnen. Erica is waarschijnlijk niet bang voor verzet van de zijde van de krakers, want wanneer hebben Leidse krakers anders eigenlijk serieus verzet geboden? Erica voelt zich blijkbaar ook sterk genoeg om tegelijkertijd ook naar vóór de Zuiderkerk te lopen. Misschien heeft Erica wel gelijk, van Breestraat 85 heeft ze in ieder geval nix te vrzen, zoals het er nu naar uitziet. Woningnood is spekulantenrood. Maar ach, dat werd 12 jaar geleden ook al geroepen, waarom zou je je niet echt behalve zaten behouden. De val toch naar Erica hant.....

daan. Bij de kraak zijn gewoon fouten gemaakt. Er waren te weinig mensen op de hoogte dat er gekraakt werd en bij mijn weten is er ook geen contact geweest met de kraakgroep. En die had kunnen vertellen wat voor iemand die Barthen is, want Barthen is geen onbekende op dit terrein. Dan wist men ten minste van te voren waaraan men begon, dan kan je inschatten welke risico's je loopt en je daarop voorbereiden of als de risico's te groot lijken, gewoon dit pand niet kraken. Nu moesten er plotseling allemaal mensen uit hun bed gesleept worden om een pand te gaan verdedigen. Als de kraak beter was voorbereid, dan hadden mensen ten minste geweten dat ze misschien een paar dagen een pand moesten verdedigen. Ook had er dan meteen meer druk op Barthen en Z&R uitgeoefend kunnen worden.

Verder moet nou onderhand toch ook wel duidelijk zijn dat kraken geen spelletje is. Waar was nou toch dat fotoestel, waarom zijn er zo weinig mensen die zich voor het pand hebben ingezet, als iedereen voor het pand in de zon gaat zitten wordt het ook wel makkelijk voor Barthen om te weten hoeveel mensen er zijn, waarom kon die makelaar rustig zijn gang gaan, etc. Zo komen we er nooit. Er is weer een pand verloren gegaan, weer staan er mensen op straat. De krakers in Leiden staan blijkbaar machteloos tegen een eigenaar die heftig doet. Het is toch belachelijk dat zo iets zomaar kan gebeuren. Het enigste wat we nu nog wel kunnen doen is alsnog axes tegen Barthen en Z&R voeren, ze moeten zelf schade ondervinden van wat ze ons geflikt hebben, zodat ze de volgende keer op zijn minst aarzelen voor ze weer zo iets doen. Maar ondertussen wordt het hoog tijd dat krakend Leiden 3 wat bewuster aan de slag gaat. Voor de zekerheid nog even de adressen:

Barthen: Brigantijnwal 9/210867
Barthen bv: Karel Doormanweg 1/
141665.

Z&R: Havenplein 2/212141.

Tomkometijd? Nou, niet in Leiden. Aan het rijtje bedreigde c.q. te ontruimen panden kan weer eentje worden toegevoegd. Na de Party shop, Oude Verkenmarkt, Zuiderkerk, Noordeinde, komt nu ook Breestraat 85 in moeilijkheden. Zucht. Wat zullen er binnenkort een hoop overuren worden gemaakt door de kit. Nou, even het verhaal maar. In de nacht van 16 op 17 Juni 1984 werd het voorwalg talenlab aan de Breestraat 85 gekraakt. Het pand stond een jaar leeg en was eigendom van een oude bekende, de WFO. Al vanaf het begin was er sprake van dat er binnen een jaar zou worden begonnen met het pand te verbouwen tot woon-eenheden. Terwijl dat natuurlijk helemaal niet nodig is, want ook nu was het pand al prima geschikt voor zo'n 15 bewoners. Maar ja, wat verdiende niemand iets aan, en dat was natuurlijk niet in ons prechtige landje. Er schijnt voortdurend over rlat te zijn geweest, maar merkwaardig genoeg blijkt daar nu niemand iets van te weten, ook dat helemaal door de advocaten is overgenomen. In ieder geval dook al snel de naam ERICA van de WFO op, dat, zoals we nu weten, een gigant projectontwikkelaar uit Den Haag is. De laatste tijd zie je in Leiden steeds meer projecten van ERICA verschijnen, het ene nog welbelijfer dan het andere. Met de bewoners van Breestraat 85 probeerde Erica tot zamen te komen, in de zin van gebruikerscontracten, vrijwillig vertrek, naschikaten, vervangende woonruimte, etc. De bewoners liepen niet echt over van enthousiasme, Erica ook al niet, dus kwam daar de lang verwachte dreigbrief. Weer eens zo'n in belachelijke taal geschreven vóórde jager, in de trant van "zeer geachte Heren", "gelieve

PAUL KRÜGERSTRAAT 2

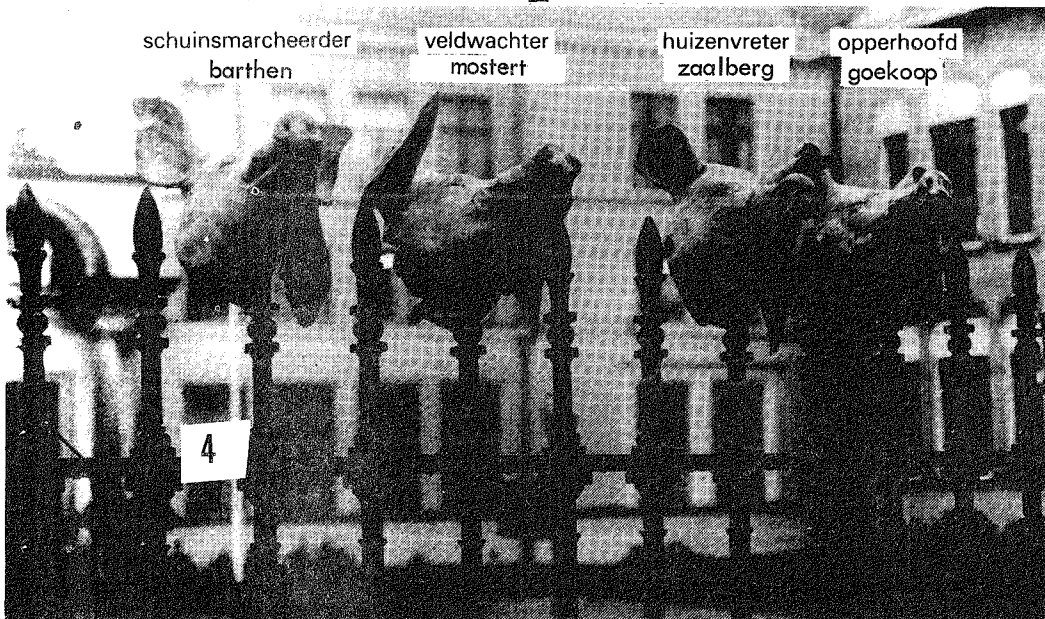
In de nacht van zaterdag op zondag 21/22 juli is de Paul Krügerstraat 27 gekraakt. Alles verliep heel soepel, tot nu toe zijn er geen moeilijkheden geweest met de politie of de eigenaar. Het pand is een tijd geleden door de gemeente in erfpacht voor f20.000 aan een marrokaanse werknemer, Faouzi, gegeven. Deze kwam al snel in problemen met zijn hypotheekaire aflossingen en was gedwongen het pand te verlaten. Sindsdien stond het huis, weer eigendom van de gemeente dus, leeg. En nu wordt het dus weer bewoond en wel door vier mensen. Kraak... als je leven je lief is (?)

schuinsmarcheerder
barthen

veldwachter
mostert

huizenvreter
zaalberg

opperhoofd
goekoop

van brussel back in town

In februari werd Noord-
einde 40 gekocht, een mooi
groot pand waar vroeger
het NRM, de Nederlandse
statelling, is heeft gezeten.
Het werd plaats een zo'n
recht bewonerreis. Het pand
was van van van van van van
kend speula t, die vanaf
1.79 actief de Van Brussel
maakt er gewente van re-
gelmatig feil het te van,
al een niet in haue sene-
wering et zich bank, en
nig vaart door wel bij.
Ook deze keer ging van Brus-
ssel weer failliet. De bank
probeerde het pand voor vi-
nimaal twee ten te verkopen
op de veiling, hetgeen ze
niet lakte. De bank was het
een tijdje still, tot de be-
wonersters verest werden
met een uitnodiging om dins-
dag 23 Juli te 15.00 uur
te verschijnen voor de
rechtbank. Het pand zou

voor 310.000 gulden zijn
gekocht door Erica Van
Noeven (of van van van), die
het pand wil gaan eren-
lenen. Het bedrag is 200.000
gulden, dat een kort bedrag.
Het is duidelijk dat er
een hoop stinkt :
- Erica Van Noeven is van 23
Juli oud en sturt er mee.
- Erica Van Noeven is de
zomer van Noordholland
winden slaaf geweest, die
Nederland is; het de te
te van van van van van van
geen idee voor zijn zaakjes
- het bedrag van 200.000
belachelijk laag; het de
van Noeven is van voor 2
van af te staan, en de spe-
resteren van de bank, die
niet van het pand gekocht
niet kan betalen.
Het licht er dus op dat
van Brussel er niet lukt
- dat is wel van, het de
niet lukt te betalen, het
was van van van van van van
niet kan, het een knelwijk.
Het is nu niet of de rech-
terbaar is, het de bank
in dit geval is van.
Het de van van van van
te van het van van van
steleg van van van van van.

ZUIDERKERK VERK(n)OCHT??

Twee weken geleden vernamen wij uit
de krant dat onze kerk verkocht blijkt
te zijn en wel door projectontwikkelaar
'ERICA BV ". Het bedrag mocht niet
genoemd worden.

Ze willen de kerk slopen en er dan
nieuwwoningen en een kantoor
neer plaatsen. In het kantoor zal RIAGG
zich gaan huisvesten. Dit betekent dat
er een voor de buurt karakteristiek pand
tegen de vlakke zal gaan, er niet gedacht
wordt aan de speciale bouw van de kerk,
ontworpen door Abraham Kraan, in 1937,
specialist in centraalbouw. Dit unieke
gebouw dat niet op de monumenten-
lijst mocht staan en ook niet in aanmerk-
ing kwam voor beschermd stadsgezicht.
Steeds meer blijkt dat de brand niet door
kortsluiting is ontstaan, maar geldwolven
het als offer aan hun god "\$\$\$" geschon-
ken hebben. Helaas blijkt ook de koster
(buurman) de dupe te zijn geworden en
zal terstond zijn huis uit moeten.
Aannemersmaats ERICA BV draait op
volle toeren (voorheen W.P. de Vreede).
In Den Haag gevestigd, Paul Gabriëlstr.70
tel: 245452-245453, filiaal in Noordwijk
fabr.adres Douzastr. 25, tel: 01719-10366.
directeur A.H.F. Swaak. Hermelijnlinder
54 Leiden.

Na Den Haag & Noordwijk veroverd te
hebben trekken ze nu Leiden door. Met hun
nieuwbouw, renovatie, onderhoud en pro-
jectontwikkeling breidden ze de blokken-
doos uit.

Ze zijn nu bezig met :

- kantoorflat Schipholweg
- het Klaverblad (fabr. op Korevaerst)
- Haarlemmerstraat (v.h. buurthuis)
- Breestraat 85 (kraakpand)
- Rapenburg 109 & 14
- willen kantoor op Schuttersveld
- Zuiderkerk, ZUIDERKERK, gvd.

Ze gaan hand in hand met de gemeente en
proberen met kooptruce krakers uit hun
huis (kerk) te zetten. Ik word er ziek van.

HANGT HET KRUIS
MAAR OP ZIJN KOP,
WANT ERICA BV
MOET STOP

HAVEN 23 gekraakt

Ha ! Positief en poeslief nieuws.

Een monumentaal krotje aan de haven is na 40 jaar leegstand weer in gebruik genomen.

De eerste schrik van de eigenaresse c.q. buurvrouw, mevr. Roelofs (± 81 jaar) werd gesmoord in een bos bloemen. De eerst nog wat agressieve zoon bond ook al snel in de restauratie van dit ex-poortwachtershuisje moet 170.000 gulden gaan kosten, daarom hopen de burens al jaren dat het nog eens instort dan is de toestemming voor sloop wat makkelijker los te krijgen. Dus zijn wij maar begonnen met de reparatiewerkzaamheden (gna gna). Het is hier ondertussen zo gezellig dat men, Roelofs regelmatig een praatje komt maken en de rest van de buurt staat er in elk geval zeker achter.

Het wachten is op zoon nr. 2 die vrijdag thuis komt van vakantie en iets heftiger schijnt te zijn. Wij doen ons best.

Wij van haven 23.

b.s. Wie heeft er nog balkjes, glazen dakpannen of dakramen, koperen leidingen en een doesjbak voor ons liggen ?

CHAOS rond HAVEN 23

Een poging om een aantal zeer chaotische gebeurtenissen rond de Haven 23 heider te vertellen, maar of dat lukt.....

Zaterdagmiddag kwamen bij het twee weken geleden gekraakte pandje 2 mannen aan de deur, beide zo'n dertig jaar oud, de één met donker krullend haar, de ander met half lang blond onverzorgd (?) haar. Op dat moment was er één bewonerster thuis en iemand die op bezoek was. Eén van de mannen zei dat hij van de kraakbond was, de ander zei dat hij namens makelaar Z&R kwam. Ze kwamen in feite met twee doorelkaar heenlopende verhalen. 1) Makelaar Zaalberg & Ruygrock wilde contact leggen met degenen die bij hun de ruiten hadden ingegooid (nav de gebeurtenissen rond de Haarlemmerstraat, zie elders in de Zwarte). Hij wilde praten over een financieele regeling of zoiets. Volgens hun waren de stenengooiers op de foto gezet en waren er zeven getuigen. Maar voor de zekerheid wilden ze toch nog de namen weten van die mensen. Zo niet dan zouden er andere stappen ondernomen worden, zo dreigden ze. Ze kwamen ook aanzetten met een kopie van een krantenfoto, waarop twee krakersters stonden en die moesten ze hebben. 2) Eén van de mannen zei dat hij Peter Stoute was en dat

zijn vader een optie op de haven had. Daarover wilden ze ook praten en ze maakten duidelijk dat als het moest ze harde stappen zouden ondernemen.

Voor de rest kan nog verteld worden dat het optreden van die kerels professioneel en intimiderend overkwam, ze maakten ook een foto van de aanwezige krakersters, de één speelde de rol van de opvliegerige en kwade man, de ander slijmde en kalmeerde zijn maatje, die bv op een gegeven moment probeerde het slot van de deur te verwisselen. Op een gegeven moment verdwenen ze en lieten een adres achter we ze die avond moesten opzoeken.

Het hele gebeuren slaat nergens op en rammelt aan alle kanten:

-Het opgegeven adres en de naam klopten niet.

-Die ene kerel was dus absoluut niet van de kraakbond.

-Er lopen twee verhalen gigantisch doorelkaar.

-Als er een foto bestaat van de stenengooiers + 7 getuigen, dan stapte Zaalberg toch gewoon naar de kit toe, die vind zoiets alleen maar leuk.

-Er bestaat helemaal geen zoon van Stoute. De Stoute die wij kennen is 36 jaar.

-Haven 23 kan helemaal niet verkocht worden, omdat er een onderhoudsplicht op rust.

Er blijven in ieder geval veel vragen over: Wie zitten hier nou precies achter en wat is hun bedoeling; Gaat het om de stenengooiers of om Haven 23. Waar slaat sowieso die relatie op die zij denken te kunnen leggen tussen de mensen die de ruiten van Zaalberg hebben ingegooid en de krakersters van de Haven. Die relatie bestaat helemaal niet. Gaat het leidse semi-onderwereldje nu georganiseerd de kraakbeweging (die hier lekker toch niet bestaat) te lijf... Kortom waar slaat dit alles op? Zondag kwam er weer iemand aan de deur; weer zo'n vage dertiger met.....onverzorgd lang haar, die beweerde het schuin aan de overkant liggende pand van de Bolster te hebben gekraakt, zo even in zijn eentje. Hij was nergens bang voor, kwam even kennis maken en ging weer weg???? Nou ja, we zien wel.

HET EINDE VAN DE REMBRANDT- VRIJSTAAT

Tot en met dinsdag 16/7, zijn er veel bruikbare spullen uit de huizen gehaald, vooral door oudijzerhandelaren. Er was een vage afspraak tussen onze advokate en een agent dat de politie hiertegen niet zou optreden. Toch zijn er minstens twee mensen opgepakt en hun verzameld zink (dakgoten) in beslag genomen omdat het gestolen zou zijn, immers "die huizen zijn niet van jullie".

Maandag kwam de deurwaarder huis aan huis het ontruimingsbevel langs brengen, waaruit bleek dat we ons verteld hadden: de panden moesten niet woensdag maar pas donderdag leeg opgeleverd worden. Jammer, maar onze draaiboeken waren afgesteld op woensdag en dat kon niet meer veranderd.

Een deel van de huizen was gebarrikadeerd, in enkele hebben tot op de laatste dag mensen gewoond/geslapen. De meeste huizen waren echter veranderd in open ruines.

Dinsdagavond was er een afscheidsfeest bij kaarslicht en kampvuur (±150 mensen), want het GEB had inmiddels de elektra in de straat afgesloten.

In de nacht van dinsdag op woensdag zijn er flinke barrikades opgericht met o.a. bouwketen van het Antoniussterrein; helaas zijn er die nacht ook ruiten ingegooid van het Antoniusdorp en telefooncellen open en afgebroken. Eén politieauto die kwam kijken is met stenen verjaagd.

Woensdag groeide in de loop van de dag het aantal aanwezigen zowel in en op de panden als toeschouwers op straat.

Om één uur was er nog geen politie gezien en leek het erop dat men inderdaad pas donderdag zou ontruimen. Hier had niemand zin in (om daarop te wachten) en om één uur werd besloten een reactie uit te lokken en het kruispunt van de Jan van Scorelstraat te blokkeren. Dit ge-

beurde met brandende autobanden. Vanuit de ook in brand gestoken bouwketen soeg het vuur over in Rembrandtkade 19, maar dat kon door de axievoedersters zelf weer geblust worden met water dat volop aanwezig was vanuit lekkende waterleidingen, en de openstaande brandkraan.

Om half vijf kwam dan eindelijk de overmacht politie: 17(!) bliken ME in vol tenue, 2 wagens van de hondenbrigade, 12 bussen om arrestanten af te voeren, ± 30 platte petten en een politievliegtuig in de lucht. De vele stillen en politiefotografen waren de hele dag al actief geweest en een uur voor de ontruiming waren twee arrestatieteams in de buurt gesignaleerd. In een half uur hadden ze iedereen uit de panden weggehaald en samen met alle verdachtuitzienden rond de panden en op het naburige kafeterras geboeid afgevoerd. In totaal 55 arrestanten (!).

De politie had veel tijd en gereedschap nodig om de laatste panden open te breken en te doorzoeken en heeft het kruispunt weer schoongeschept. 'sNachts heeft een buslading ME de lege huizen bewaakt en donderdagochtend 18/7 om 5.30 uur is een bulldozer/kraan van sloper VENUS begonnen de mooie huizen plat te gooien.

ARRESTANTEN

De politie heeft 55 mensen gearresteerd om aan de hand van de foto's die woensdag door politiefotografen gemaakt zijn zoveel mogelijk mensen veroordeeld te krijgen.

Woensdagavond moesten ze acht mensen weer vrijlaten, donderdagmiddag nog eens 36. De resterende 11 zijn vrijdag voorgeleid voor de rechter-kommissaris; 7 zijn vervolgens vrijgelaten.

Deze laatste elf moesten vrijdag 26 om 14.00 voorkomen, alle elf tegelijk.

uit: Springstof

Brandende barricaden scheppen grimmige s

UTRECHTSE
POLITIE
ONTRUIMT
PANDEN IN
REMBRANDT
VRIJSTAAT

BEZETTERS proberen met emmers water het vuur op kraakpand dreigde over te slaan.

UN

UTRECHTS NIEUWSBLAD
NIEUWE ZEISTER COURANT

Ik wil een vrijblijvend proefabonnement van vier weken voor de gereduceerde prijs van f 10,00. Ik maak nog geen geld over, maar wacht eerst uw bericht af.

Ik neem een kwartaalabonnement (f 64,85) en ontvang UN/NZC de eerste 14 dagen gratis.

Het gewenste nokje zwart maken

Naam

Adres

Postcode

Plaats

Tel nr

haagse na

'sMorgens om half drie is zoals bekend het meest produktieve revolutionaire moment, en zo zien we jou, of jij onze heldin, na een lange avond met een kameraad en zijn vriendin naar huis gaan, niet meer zo zeker bij elke stap die je zet.

Na de bijeenkomst van een groep, waarvan wij niets weten, waarvan de vriendin van de kameraad niets weet, waarvan de kameradin nog minder weet en jij al helemaal niets, na de bijeenkomst gaan jullie toch meestal nog wat drinken, het was geen slechte avond vandaag, eens rustig en beschouwend, maar ook geil en heet, nou ja, voorzover dat door de problemen van de wereld wordt toegelaten, en zo is ook de vriendin, die jetegeen kwam, die net haar voordeur heel nuchter afsloot.

Zo kom je struikelend je trap op, pakt je sleutel, vindt de lichtschaakelaar.

Te vroeg om, nou ja, te gaan slapen te eenzaam en toch niet kunnen slapen door de vraag of het morgen weer net zo'n onbelangrijke dag zal zijn, dus je blijft op, loopt met een glas bronwater naar de kast met banden toe, kiest er eentje uit - op zulke momenten heb je 'm nodig, is het o.k. dat die installatie er staat - je doet de band erin en even later zal de aanloop van Death in Venice, een ouwe Cary Grant, of ondanks het sarcasme, de man die van vrouwen houdt, op het scherm oplichten.

Je zit klaar, kauwend, het licht uitgedaan kom je met een boterham - gejat smaakt alles - uit de keuken en zakt in een stoel onderuit.

Dan spits

je je oren en kijkt op, je slikt, dat had je nog niet gezien, overal kittewagens, geschreeuw, gegil, overal zwaailichten, politie denk je maar dan zie je het: het zijn kameraden die in de ochtendschemer de straat dwars oversteken, bij supermarkten en banken door kapotte ruiten naar binnen springen, mensen uit villaas slepen, met brandslangen politiebureos bestormen, posten uitzetten bij ministeries, bij SHELL en bij ITT, de binnenstad afsluiten, het Centraal Station, het vliegveld blokkeren .....

..... en hier en daar jagen ze een kleine of grotere horde facisten door de straten.

Geloof je het? Geloof je het niet?

De beweging is er op los gegaan, en de stad is snel op onze hand, je holt voor zo'n duizend vrouwen uit over de Grote Marktstraat, het Spui, het Voorhout, de Statenlaan, hand in hand, stromen, dansen, plunderen we, komen langs punks die een bus van de BVD in handen is gevallen, ze omringen hem joelend op glimmende racefietsen, gooien met puddinkjes tegen de ruiten waarachter koppen schuilgaan. Je zit in een hoek, neemt een krachtige trek, grijnst, lacht, geeft 'm door ziet

de zon opgaan

en staart in een beslagen ruit. Oef je maag krimpt samen, voorover gekromd, daar zit je, de druk op je ogen, met zorgelijke - vermoeide - blik realiseer je je: het is begonnen. Je gelooft het niet, nee, geen vredesduiven achter de ramen en het NEEN! op iedere muur, geen adviseurs uit Moskou op het gemeentehuis. De pogo is overal. Daar gaat ie, de bankbiljetten vliegen!

In een zilvergrijze mercedes passeer je het Amsterdam-Rijnkanaal, nee, Utrecht is al bevrijd, naar het zuiden wil je, de zaak verbreiden, Breda, Eindhoven, Nijmegen.

Wil je dat? Zien we je opspringen, lachen, grijnzen over deze grap van de videogod? Besluit je door te gaan de opstand te vieren tot de bezettingstroepen binnenrukken, een orgie te hebben met de mensen die op straat op je afkomen? Nee, spreekt dat je niet aan; met een leeg glas en glazige ogen zien we je over de vloer kruipen en 's middags lig je met je gezicht in je laken. Je staat tegen enen op, een waas voor je ogen zoals meestal de anderen zijn al weg. Je zoekt een stuk brood en met koffie in je hand zet je harde muziek aan, zoekt wat te lezen, gaat op bed liggen. Zou eens moeten bellen over dat baantje. Wat was dat vannacht? Had misschien toch beter gelijk kunnen gaan pitten. Was toch wel goed, die film.

lichtmerrie

Pas iemand tegengekomen die ik al een tijd niet meer had gesproken. Na elkaar te hebben duidelijk gemaakt waar we mee bezig zijn, komen we snel op een gezamenlijk onderwerp uit. Over de mensen die afhaken, modieus worden, wat wel prettig zal zijn. De overblijvenden zijn ook niet meer zo heftig, zoeken naar een politiek perspectief voor zich zelf en voor anderen en leven verder met standaardverhalen. Het zal de schuld van de staat wel

Als je tegen vrienden vertelt wat de Zwarte nou eigenlijk wil, naast het geven van aktieverslagen ook te proberen een politieke discussie te voeren en een inhoudelijke politieke discussie te voeren over waar we mee bezig zijn en waar we nu eigenlijk naar toe willen, krijg je te horen: wie wil dat dan lezen?. En zo gaat het ook, we komen elkaar soms op een demonstratie tegen, verheugen ons zo nu en dan over een goed gelukte aanslag en hebben er wat kommentaar op en voor de rest heerst er een uitzichtsloosheid. En als er al eens een discussie begint is

Toen we met de Zwarte in Den Haag begonnen wisten we wel dat het heel moeilijk zou zijn om het hier van de grond te krijgen. De beweging waar je voor wilt draaien bestond niet of was totaal versplinterd. Iedereen hangt in zijn eigen scenetje rond. De vraag is en was of je met een blad alleen maar kan bestaan op de basis van een bestaande beweging of dat je met een blad weer meer beweging kan opbouwen. Zoals het nu gaat, gaat het totaal fout. In ieder geval in Den Haag is de basis helemaal zoek, zijn er te weinig gemotiveerde medewerkers en heeft doorgaan volgens mij zo weinig zin. Dan kunnen we de Zwarte beter in het rijtje revolutionaire dromen plaatsen.

Er werd me pas gesuggereerd om met de verkiezingen voor de deur, volgend jaar in de Zwarte aan te raden wel te gaan stemmen en eventueel zelfs PvdA. Als de moraal in Den Haag al zo ver is gezonken dan kunnen we met De Zwarte misschien gelijk Den Haag de Noordzee in schuiven.

zijn, de kit, het klotesysteem of mensen waren toch al nooit zo gemotiveerd. Klopt het? Ja en nee. Als je mensen erover spreekt bekenden in de kroeg of met het kolporteren van de Zwarte, dan weet iedereen wel te vertellen wat er allemaal niet deugt.

die meestal kort en weinig diepgravend. En verder kan de paus of Bush hier zo in Den Haag rondlopen, worden alle geplande akties tegen de voordeurlerskorting een sof, is iedereen, elk pand nu bezig op z'n eigen manier eronder uit te komen, en vul maar in.

Gans het raderwerk staat stil, als de revanchistische trein naar het oosten rijden wil.

Noot vooraf van de vertaler:
Het hiervolgende stuk en ook de
bovenstaande titel zijn vertalingen
uit het Duits. Misschien dat dat de
verklaring is voor het taalgebruik
in het stuk. Als vertaler voel ik
me er in ieder geval niet verant-
woordelijk voor. Maar de tips om de
spoorwegen te saboteren zijn bruik-
baar. (Denk bij voorbeeld aan de
munitietransporten van een paar
jaar geleden of het vervoer van
hoogwaardigheidsbekleders.) En ik
vind dat als je dat overneemt je
er ook hun ideologies verhaal bij
moet zetten.

DE AANLEIDING

Naar aanleiding van het Sileziër-
treffen in juni in Hannover stelde
de Duitse spoorwegen (DB) een aan-
tal extra treinen beschikbaar om
de massale bijeenkomst van het
"verdrevenenverband" mogelijk te
maken.

(Silezië is een stuk Polen waar voor-
heen veel Duitsers woonden. Nogal
wat daarvan zijn na de tweede wereld
oorlog naar Duitsland getrokken/
verdreven omdat ze in Polen niets
te maken hadden. Op het Sileziër-
treffen komen ze bij elkaar om
nog eens heel nadrukkelijk te verk-
ondigen dat Silezië weer heim ins
reich moet. Vert.)

Deze agressieve veroveringspro-
paganda scheidt een voedingsbodem
voor de versterkte nationalistiese
politiek van de bondsrepubliek, die
steeds als wapen tegen de ontwik-
keling van het revolutionaire ver-
zet ingezet wordt. (Zo, dat is duidel-
ijk, vert.)

Daarom hebben we door aanslagen op
het bovenleidingennet van de DB
de aankomst van de extra treinen
op de geplande tijd verhinderd, zodat
door flinke schade de soepele afhan-
deling van het spoorverkeer behoor-
lijk gestoord werd. (De treinen reden
niet meer op tijd.)

Maar het ging om meer.

De DB viert dit jaar haar 150 jarig
bestaan. Dit waren anderhalve eeuw
waarin zij geheel of gedeeltelijk
in dienst van het kapitaal heeft
gestaan.

- Het begon al met de uitbuiting
van de niet-geïndustrialiseerde
staten in de tijd van het Duitse
kolonialisme. Een uitbuiting die
slechts door het massatransport
door de spoorwegen van de noordzee-
havens naar de industrie centra
gerealiseerd kon worden.

In dienst van de nationaal-socialis-
ten verzorgde de spoorwegen het
transport van joden, homo's, anti-
fascisten, gehandicapten, zgn krimi-
nelen en andere onderdrukte groepen
naar de kampen voor het gebruik van
hun arbeidskracht en aansluitend
hun vernietiging.

De technokraten die deze trans-
porten regelden behielden sleutel-
posities bij de reorganisatie van
dit beheersingsinstrument. De DB ga-
randeert ook hier en nu nog de lo-
gistieke basis, d.w.z. de draaischijf
te zien voor de militaire controle
op de onderdrukte volkeren in het
kader van de navo. En zo wordt de
imperialistische oorlog voorbereid,
georganiseerd en tegen de revolu-
tionaire beweging (vooral in het
midden oosten) ook uitgevoerd.

- Bij het concept van de imperi-
alistiese herinrichting van de metro-
polen hoort ook het opzetten van
een kringloop van atoombrandstof,
want pas daardoor wordt de aanmaak
van atoomwapens mogelijk. De trans-
porten van nucleaire brandstof ele-
menten en van atoomafval tussen
de atoomfabrieken en de kerncentrales
maken deel uit van dit proces.

Voor ons betekent dit:

+ gevaar voor het bestaan door
de permanente dreiging van een
atoomoorlog of een atoonongeluk,
+ de instandhouding van de ekono-
mies en ekologies over onze ruggen
opgebouwde technologie,
+ rechtvaardiging van een politiek
voortdurend voortschrijdende bewa-
king en controle.

EN DUS.....

Het belang van de infrastructuur
(in dit verband dus de DB) voor de
politiek van de heersende klasse
betekent voor ons dat we ons moeten
bekwamen in het verstoren daarvan.
En dus hebben we naar aanleiding
van het Sileziërtreffen verschil-
lende methoden om het spoorweg ver-
keer te onderbreken uitgeprobeerd.

Onze doelen waren:

- het verkeer naar deze revanchis-
tiese bijeenkomst verstoren,
- onze eigen angst voor de gevaren
van elektriciteit te overwinnen om
zo meer aanvalsmogelijkheden te
kunnen ontwikkelen.
- navolgbare en herhaalbare aansla-
gen op het spoorwegverkeer effek-
tief en doelgericht (d.w.z. zonder
buitenstaanders, reizigers, in
gevaar te brengen) uit te proberen
om zo de mogelijkheden en vaardig-
heden te verkrijgen de imperia-
listiese infrastructuur te kunnen
verstoren.

WAT ER GEBEURDE

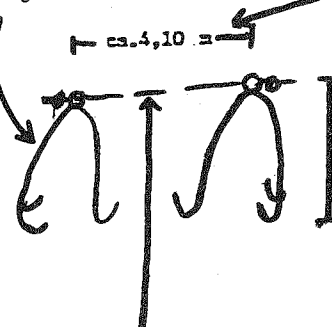
En dus op een lieflijk zwoele voor-
jaarsnacht ontmoetten bij de oer-
oude eik diep in het donkere woud
een rij zwarte gestalten elkaar
(zie fig 1).

Zij hadden in een nabijgelegen
stad reusachtige machines gezien,
die over ijzeren staven voorbij
donderden en ze waren daarover zeer
opgewonden. Die moeten weg, riep er
één geheel en al woedend. "Ja,
precies, afgelopen moet het zijn!"
Opgewonden liepen ze door elkaar,
overlegden, ijsbeerden, fluisterden
en dan had er één de oplossing:
"We bekogelen ze". Een van de zwar-
te gestalten trok een ijzeren staaf
onder zijn cape vandaan en dan nog
een. Met een dik touw bond hij ze
stevig aan elkaar vast. Snel voerden
de anderen nu ook dit ritueel uit.
En vrolijk en opgewonden renden
ze verschillende kanten op. Ze had-
den de donderende machines namelijk
op meerdere plaatsen gezien. Er
waren prachtige viadukten boven de
rails en dat was precies waar de
groepjes nu naar toe liepen. Ze ke-
ken naar links, ze keken naar rechts,
een ondeugende glimlach verscheen
op hun zwart gemaakte gezichten en
daar wierpen zij hun metalen kon-
strukties over de zingende draden
boven de rails, één voor iedere
draad.

De draden waren even verrast, maar
slechts ietwat verbaasd volhardden
zij in hun posities. Ze wisten niet
wat ze hier nu mee aan moesten. De
zwarte gedaanten haastten zich
giegelend en fluisterend weg.
Maar wat er daarna gebeurde ver-
vulde de zingende draden met angst
en beven. De donderende machine
raasde naderbij en ving met zijn
vonkensproeiende, draakvormige dak-
bedekking de haak van de gebogen
staaf die daarvoor lang genoeg was.
De machine kon niet snel genoeg
stoppen en sleurde alles met zich
mee. Honderden meters zingende draad
kwamen naar beneden, want het dikke
vette touw had de ene gebogen staaf
met de andere verbonden. Het werk-
tuig van de zwarte gestalten had,
als door de hand van een geest
(Marx?) ook het lot van de naast-
lopende draad bezegeld.
Helaas hadden de zwarte gedaanten
er niet aan gedacht op al die wonder-
baarlijk praktische viadukten de af-
stand tussen de zingende draden op
te meten, zodat hun touw soms te
kort was. Dit redde het bestaan van
enkele zingende draden, omdat hier
en daar een haak er naast viel
omdat het touw te kort was.

altijd iedere keer zelf de afstand tussen de bovenleidingen nameten.

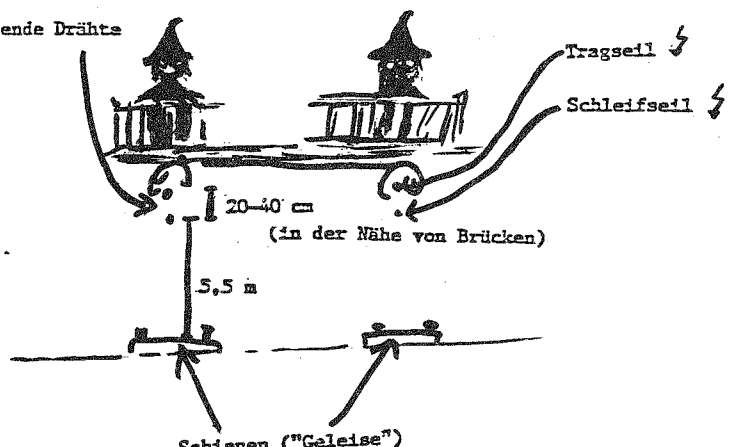
gebogen staaf

dik nylon touw (nietgeleidend, 8 - 15 mm)

Een ander vrolijk troepje had iets anders bedacht. Zij bonden aan iedere drietand een ketting en verbonden die dan weer met een touw, twee aan twee aan elkaar. Ook hun overkwam het zelfde ongeluk, hun touw was te kort, daarom konden ze niet alle zingende draden overspannen. En je weet een ongeluk komt nooit alleen, dus hun ketting draaide zich ook nog eens om de zingende draad heen, zodat hun haak te hoog hing. Zo hoog, dat het voorbij razende monster hem niet mee trok. Maar dat merkte de drietand echter. En toen het eerste onheilstuig voorbij raasde sprong de haak als vanzelf terug en bleef vervolgens op de goede hoogte op het volgende monster wachten. En dat kwam! Wat een verblindend schouwspel in de zwarte nacht. Een vuurwerk gelijk. En zo was de drietand dan toch gelukkig en het zwarte volkje met hem. Zij sprongen en dansten, terwijl de donderende monsters voor het eerst sinds lange tijd niet meer donderden. (en kleur de plaatjes, vert.)

zingende Drähte

EN DAARNA....

Te midden van alle vreugde kwam er plotseling één met deze vraag: "Wat doen we morgen en overmorgen? We kunnen toch niet iedere nacht op ieder viadukt in ieder bos zijn!" (Vert. en kijk nu toch eens hoe mooi dat Duits is, de volgende zin een poëem gelijk) "Da sprach ein Wicht mit schlauer Brille" (Vert. ik bedoel, zeg nu eens in het Nederlands: "daar sprak een wicht met sluwe bril", dat slaat toch nergens op. Maar goed, zij zei dus:) "Hoe hoger de kwantiteit van de aktie, hoe groter de continuïteit van de kwaliteit." (Vert. ik kan er ook niets aan doen, het staat er echt zo). En tot allen die nog aarzelden bij het gevaar van de felle bliksemschichten sprak zij (Vert. let op daar gaan we weer..) "Verkrijg controle over het gevaar van de elektrisiteit door te handelen met bewustzijn van de noodzakelijkheid van de bevrijding." Na lang denken en peinzen lichtten de gezichten op en allen knikten instemmend in het rond.

DE MORAAAL

Zoals nu ook dit zwarte groepje begrijpt deel te zijn van het anti-imperialistische front in west Europa, zo kan ook de utopie van de revolutionaire bevrijding werkelijkheid worden door de subjektieve kollektiviteit. Een kollektiviteit die ook de politieke gevagenen van alle continenten in haar solidariteit mee insluit. (sic) (SICK) (snik)

BEVRIJDING VAN DE EENLING DOOR DE MACHT VAN DE REVOLUTIONAIRE KOLLEKTIVITEIT.

INTERVIEW OVER

met Sergio
Ramirez Palie A'dam 2-6-'85

NICARAGUA

De opening gebeurd door de voorzitter van de avond namens het Niguaragua comitee Nederland waarbij ze de volle zaal verwelkomt en ook Sergio Ramirez zojuist gearriveerd onder persoonlijke escorte in zijn wagen met de onverschrokken wilskracht van een politicus die doorgaat voor zijn volk ondanks de morgen over Niguaragua hier te pleiten voor de zee van problemen en de rol die Europa kan spelen in wat er nog gedaan moet worden in Niguaragua. Deze politicus-schrijver houdt eerst zijn eigen betoog maar om persoonlijke redenen wil hij het daar niet bij laten en ook in discussie treden met journalisten en op vragen van het publiek omdat hij niet in een monoloog wil

vervallen. Hij bedankt de voorzitter voor de mogelijkheid hier te kunnen spreken en steekt van wal met enkele inleidende thema's. Ten eerste merkt hij op dat het niet een oost-west conflict is in Niguaragua maar een kwestie van overleven tov een supermacht die ons vernietigen wil, mili-

tair, met bloccades en met andere middelen tot hetzelfde doel. Waar Niguaragua, ook al is het elke dag voorpagina nieuws, slechts een klein land is waarin wij proberen te blijven leven met onze middelen en onze fantasie. Niet in een land van Star-Wars... Het is belangrijk te zien dat het gaat om de strijd van onafhankelijkheid en dan pas kunnen we verder denken. Het

is belangrijk bij de verdediging dat ons enige wapen de waarheid is. We zijn bezig in ons land aan een nieuw democratisch systeem, waar de democratie nog niet lang bestaat is het belangrijk te werken naar een democratisch model naar Latijns-Amerikaans model, zoals in Niguaragua, zo dat het systeem nieuw is en we het ook echt willen beleven en niet alleen als een formeel proces en, als men ons beschuldigd van totalitarisme, is dat slechts te zeggen van Somoza. Het totalitarisme werd niet geïmporteerd maar is in Zuid-Amerika zelf ontstaan. Wij werken nu aan een gemengde economie en willen beschouwd worden als ongebonden land met binnenslandse verschillen die groot genoeg zijn om die economie te kunnen handhaven. Toch ziet de VS Niguaragua als wel gebonden land en dat daar waar wij onze banden met de VS eillen versterken, omdat dat de rode draad door de geschiedenis is. Men beschuldigd ons van het uitvoeren van de revolutie, met name de VS, terwijl de enige merkbare uitvoer de uitvoer van contra-revolutionairen is. De politiek van de VS is de steun van het totalitaire systeem waar dat kon en kan.

men gebruikte dan ook de oude Guardia Civil voor het "herstellen" van de democratie. Wij nu kennen dat soort democratie en die mag nooit meer in ons continent voorkomen. Reagan is daarom begonnen met de contra-revolutionaire oorlog. Dat is geen fantasie van ons, dat vinden we elke dag terug in z'n verklaringen en vanaf het begin hebben we geweten v.d. wil v.d. VS en Reagan van interventie met militaire middelen, het steunen v/d contra's om de Niguaraguaanse regering ten val te brengen. We zijn er langzamerhand aan gewend geraakt dat het congres financiering v/d contra's goedkeurt, terwijl je er niet bij na moet denken wat er werkelijk gebeurd. Wij raken er niet aan gewend dat er in het congres gediscussieerd wordt over ons land en ons lot. Over of het menselijke, humanitaire of militaire fondsen ten bate van het leven of de dood waar de Guardia Civil vroeger van dat geld een schade van 8000 doden 6000 wezen en 12000 gezinnen verdreven al heeft aangereikt en een verliespost van 13 milj. dollar. En ook nu weer is er in het congres een sector tegen militaire en economische interventie en een tegenpartij voor. Dat verrast telkens pijnlijk omdat dat de keus van sterven van-

daag of morgen weer op doet komen. Wij proberen daar een politiek van vrede tegenover te stellen. Wij streven in eerste instantie naar een fatsoenlijke relatie met de VS. Een situatie waarin we in vrede met de VS kunnen leven met onze middelen. Wij kunnen het niet accepteren als er een hegemonie ontstaat over de Caribien en Midden Amerika v/d VS. Ons land moet onafhankelijk blijven zonder concessies. We gaan dus ook op zoek naar de meest directe manier om militaire interventie v/d VS in ons land te voorkomen. Ons idee is niet dat de VS ons zo snel mogelijk aan zullen vallen en wij willen zo snel mogelijk een eind maken aan de moeilijkheden die de VS heeft en zo snel mogelijk terug naar de contactora onderhandelingstafel als middel voor het zoeken van een oplossing. Ondertussen vragen we solidariteit van alle mensen en landen maatregelen tegen Niguaragua als een boycot af te wijzen. Voorkomen moet worden dat Reagan succes heeft. Als die met Schultz zijn wil gaat opleggen kan dat tot een ernstige situatie leiden in Midden-Amerika. De belangen v/d Sandinisten staan haaks op die van de VS. Men kan de VS boycot ook niet zien als een losstaand feit, als dat wel zo was dan konden wij leven zonder gevolgen te ondervinden. Misschien is dat het kleine lichtpuntje dat op den duur in ons voordeel werkt maar tot nu toe is het weer een steentje in de muur van bloades die men tegen ons opbouwt. Vervolgens wordt hem door een journalist in het panel gevraagd of Niguaragua zou kunnen overleven zonder iets met de VS van doen te hebben, al was het maar in de opinie. Het panel bestaat uit, behalve Arie Kuyper v/d Tyd, uit Ferry Frans en v.h. Panoramiek v/d NOS en freelance Jan Joost Teunissen v.h. 3^e wereld instituut transnational. Ramirez verontschuldigt zich licht voor zijn engels voor de rest van dit debat en stelt het zo dat Niguaragua realistisch is in haar politiek tov oorlog en de VS het enige alternatief is realistisch te zijn tov een machtig land als de VS. De eerste VS bemoeienis was een oorlog in 1850 en in 1912 waren zij binnen om Niguaragua te exploreren. De prijs is nu de prijs van onafhankelijkheid. De limieten moeten realistisch gezien worden. Het autonoom recht van overleven voor een land is niet zo duidelijk begrepen in de wereld. Kiezen tussen de paraplu v/d VS of de USSR is geen oplossing.

De Geneefse onderhandelings tafel heeft ook geen stem als het om Niguaragua gaat. Als het aan de fantasie van de Sandinisten ligt of de conservatieve krachten moeten nog de middelen gevonden worden om "het land op te heffen en het uit Midden-Amerika te dragen" maar aux serieux is het de bedoeling te overleven en als voorbeeld op te treden voor andere landen. Begrepen moet worden dat de situatie verder voor M-Amerika dramatisch is uit zijn woorden, agemener, Peru betaalt geen schulden, meer, en landen als Argentinië en Brazilië zien niets in een interventie. De verhouding met de caribische landen is goed en zo is bijvoorbeeld ook de Surinaamse president-legerleider Pouterse vorig jaar op staatsbezoek geweest en landen als Cuba, Mexico, Brazilië en Argentinië helpen goed economisch, gedurende de nu al 5 jr. oude revolutie met alle verschillen tussen toen, 25 jaar geleden en nu. Maar is een boycot een stap naar interventie is een vraag die gesteld wordt. Het idee van Ramirez is dat er zoal drie stappen zijn die leiden tot een interventie, de revolutie moet verdedigd worden, de contra-revolutionairen werden in 1902 al door de VS gesteund tegen de "Sandinisten", maar oorlog is impopulair en de grond wordt weer heet gestookt onder journalistieke voeten, bv in de Herald Tribune van 6-6 staat dat de bevelvoerder van operaties onder het zuidelijk commando, colonel William C. Comee Jr het zo schat dat het de VS 2 weken zou nemen om 60% v/d Niguaraguaanse bevolking onder controle te krijgen en diezelfde krant maakt ook melding van Senator Nunn die een algemene weerwil meent te ondervinden vanuit M-Amerikaanse landen tegen een invasie van de VS in Niguaragua, dus de zaak ligt in het congres en in de senaat nogal verdeeld maar dat neemt niet weg dat in het noorden in Honduras contra's zich voor bereiden om te reageren op het bevel van Reagan als het ultimatum gesteld voor overgave waar in het land nog altijd wil is naar gewone relaties met Washington, desnoods met gesprekken via de contactora groep voor een vreedzame oplossing. Deze situatie nu brengt de oorlog zo dichtbij. Als de economische boycot niet werkt krijg je weer contra's binnens lands. Het alternatief schijnt irritant voor Reagan en consorten. Iedere relatie met de VS moet voor de mensen zijn. Wij in Niguaragua accepteren niets met relaties en andere

vooropgezette condities. Riv. de Sowjetunie stelde die ook niet in het geval van de olie. Wij hebben nog altijd hulp nodig niet ideologisch maar voor de oude machines onderdelen, en die willen we zoveel mogelijk in "understatement" met de westerse landen krijgen. Het gaat niet om een soort "een voor Niguaragua" coöperatie van vele west en oost Europese landen maar een aantal producten, zoals olie worden niet geproduceerd in Niguaragua. Het eerste belangrijke is te begrijpen dat wij niet alle oplossingen kunnen brengen voor de economische problemen, we zoeken ook een blok van latijns-Amerikaanse landen, wij willen dan ook niet verschijnen als winnaar, moet je dan de guerrilla-contra's over heel M-Amerika uitroepen en je op je eigen heuvel verheffen? Wij zijn meer voor een vreedzame relatie met de VS.

een vreedzame oplossing met de VS in een understatement over een verandering van een historische relatie v/d VS met M-Amerika. Er gaat ook meer veranderen maar dat zal ook deels afhangen v/d VS. Op de vraag of het nu niet de VS is die zich isoleert is het antwoord dat dit voor Niguaragua gevoelig mbt haar eigen banden met landen als Argentinië of Mexico, dat nog olie levert en ook de dialoog voorstaat bijvoorbeeld, want de leiding is veranderd na de revolutie. Er is geen culturele politiek geen censuur, schrijvers en artiesten zijn helemaal vrij en de contra-revolutie is in ieders geest een slechte smaak. Men werkt zonder een officieel model, dat is beter dan te kiezen voor een model voordat een model uit zichzelf groeit. Hooguit politiek sociaal dat er een model ontworpen wordt in confrontatie met de VS. Niguaragua is een veiligheidskwestie voor de VS, de republieken. De strijd is ideologisch zoals Allende in '70-73 met dien verstande dat de Niguaraguaanse democratie niets te vrezen heeft en doorgaat met het opbouwen van een systeem dat voor iedereen hetzelfde biedt. Onder een staande ovotie en een scanderend No Pas eran met bloemen voor hem en wie de voorzitter was verloor Sergio Ramirez, schrijver van "Benje hang voor bloed" (Heeft je moeder een varken geslacht?), de zaal.

Carlos Beuls

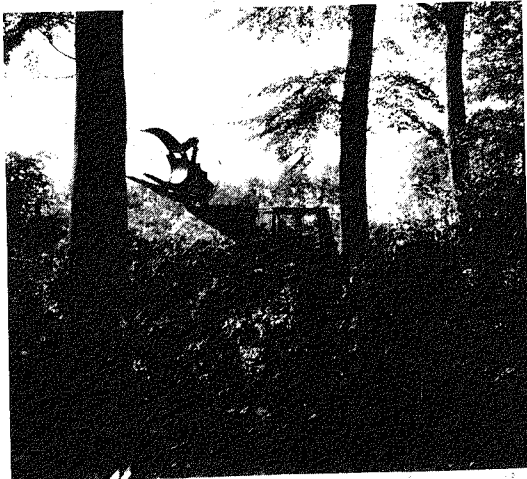

De ontgoocheling"
Nan Harpo, Kees van Swinden.
131 bladzijden.
f 17,50
Uitgeverij Raket en Lont.

Onlangs verscheen bij uitgeverij Raket en Lont het boek 'De Ontgoocheling', een verhandeling over Miskito Indianen en solidariteit met Nicaragua of liever gezegd solidariteit in het algemeen. De schrijvers Nan Harpo en Kees van Swinden proberen erachter te komen waarom zoveel solidariteitsbewegingen na verloop van tijd als een pudding in elkaar zakken. Dit om te voorkomen dat de solidariteit met Nicaragua eenzelfde lot beschoren is.

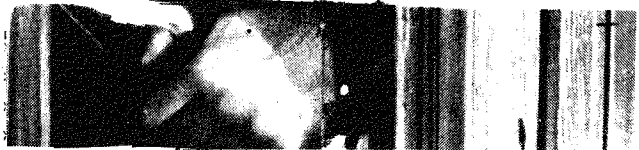
Het boek begint met een citaat uit een brief van de X-Y Beweging (een particuliere financieeringsorganisatie) waarin zij een verzoek om het boek vóór te financieren afwijzen. X-Y beweging is bang dat een kritiese analyse van de solidariteitsbeweging alleen maar rechts in de kaart speelt. Met die kritiek moet voorzichtig worden omgegaan, zó voorzichtig dat ze er geen geld voor beschikbaar stellen, gedeeltelijk omdat ze de capaciteit van de schrijvers om tot zo'n discussie een aanzet te geven, in twijfel trekken. Ten onrechte want met het boek bewijzen de schrijvers hun taak uiterst serieus op te vatten. De afwijzing van X-Y raakt echter wel de kern van de problematiek. De discussie wordt alleen binnenskamers gevoerd. Alleen insiders zijn zo op de hoogte en de meebewegende, minder goed geïnformeerde, massa's blijven onwetend van de problemen en fouten waar de solidariteitsbewegingen en de 'belofde' Derde-Wereld-landen mee kampen. Zo gauw de 'kapitalistische' media de problemen wereldkundig maken leidt dit dan vaak tot afhaken en teleurstelling. Voorbeelden daarvan zijn Vietnam en Angola. In het boek wordt de uiteenvalling van deze solidariteitsbewegingen nader beschouwd. Centrale vraag 'Hoe konden zulke bloeiende en groeiende bewegingen zomaar in mekaar donderen. Dit is niet alleen te verklaren vanuit een gebrek aan informatie. De schrijvers constateren ook 'foute' motieven voor de gevoelens van solidariteit, namelijk een soort kollektief Westers schuldgevoel ten opzichte

van de Derde Wereld landen, een vorm van zelfhaat noemen ze dat. Deze solidariteit kan volgens hen nooit echt wortelschieten evenmin als de solidariteit vanuit een sympathie met lijdende volkeren. De schrijvers kiezen dan ook voor een andere vorm, een soort hechte vriendschap: "Een soort van mondiale communicatie die op het politieke vlak (maar ook op andere vlakken) inspirerend kan zijn (...). De ontdekking dat men verder komt met ideeën van mensen die de andere kant van de wereld bewonen is misschien wel de belangrijkste drijfveer van solidariteit. Tot zover hun beschrijving die tot nadenken over de eigen solidariteitsgevoelens aanzet. In hun analyse vergeten Kees en Nan echter de solidariteitsbeweging met Nicaragua nader te beschouwen. Deze zal niet zo snel verwateren omdat ze anders is georganiseerd dan bijvoorbeeld destijds de Vietnam-beweging. Ook solidariteitsmensen leren immers van de geschiedenis. Uniek aan de nicaraguasolidariteit is de kleinschalige opzet van een groot aantal projecten. Deze dient ervoor de banden tussen gemeenschappen hier en daar te versterken, dus niet alleen landelijke acties als 'Bakkies Fietsen, EHBO-kisten, Boeken etc. voor Nicaragua maar ook een specifiek Rotterdamse actie voor de havenstad Corinto waarbij onderling goede contacten ontstaan. In een interview met Lidy en Jennie, vorig najaar in de PH, die beide actief voor Corinto zijn, blijkt dat de zgn. stedenband er juist is om van elkaar te leren en hier inspiratie te putten uit de strijdbaarheid van de mensen daar. Een plotselinge confrontatie met (onjuiste) informatie over de politiek van de sandinisten zal hun steun dan ook niet zo gauw aan het

wankelen brengen. Een voorbeeld van dergelijke verwarrende informatie is de kwestie rond de Miskito's, waar deel twee van het boek over gaat. Ook hier gaan Nan en Kees zorgvuldig te werk. Ze reisden af naar het betrokken gebied in Nicaragua om de situatie grondig te onderzoeken. De problematiek wordt vanaf het prille ontstaan met de "ontdekking" van het land door Columbus. Duidelijk wordt dat de Sandinisten enkele grove fouten hebben begaan. Deze zijn inmiddels erkent en er worden verwoede pogingen gedaan de relatie tussen sandinisten en miskito's te herstellen en verbeteren. De laatste tijd ziet het er naar uit dat dit ook inderdaad zal lukken. Nan en Kees wijten de problemen aan het feit dat de FSLN een "nationalistische" bevrijdingsbeweging is die moeite heeft met de wensen van etniese minderheden. Dat is echter maar ten dele waar. Voor een belangrijk deel zijn de fouten te wijten aan het progressieve karakter van de FSLN. De sandinisten hebben een min of meer "westers" idee voor wat betreft de ontwikkeling van hun land. Zij willen de landbouw intensiveren, zodat iedere nicaraguaan te eten heeft, zij willen de goudmijnen exploiteren om de economie wat op te peppen, kortom ze willen vooruitgang door ontwikkeling. Dit staat soms haaks op de wensen van de indianen die behoefte hebben aan rust in hun gemeenschappen. Alleen al voor het gedeelte over de Miskito's is "De ontgoocheling" de moeite van het lezen meer dan waard. De titel doet wat vreemd aan, want ook Nan en Kees zijn ervan overtuigd dat we Nicaragua moeten blijven steunen.

NIEUWS UIT NICARAGUA

Leon, 4 juni 1985.

Op de dag van vertrek naar Leon hoorden wij van het grensconflict bij de grens met Costa Rica in de provincie Rio San Juan. In het weekend hadden de militairen een aanval gedaan op een vliegveldje van de contra's. De contra's schoten op hun vlucht naar Costa Rica twee costaricaanse soldaten (officieel politie-agenten) neer. De costaricaanse regering beweert echter dat ze door de sandinisten zijn doodgeschoten. Zulke voorvallen en kleinere komen zeer uitgebreid op t.v. en in de kranten. Je leest en hoort elke dag over de contra's, een mogelijke invasie van Amerika of de financiële steun van Amerika. Af en toe word je bevangen door de angst van een mogelijke inval. In Leon zijn net de oefeningen van de militairen en de bevolking ter bescherming van de stad bij een mogelijke aanval, afgelopen. De oefeningen worden zo realistisch mogelijk gehouden, met loopgraven, barricades en tanks.

Leon, 5-9 juni 1985.

Leon is een rijke en een studentenstad. Je ziet hier veel grote luxe woningen en studenten. De studenten lopen in blauwe rok of broek met een wit overhemd en een stapeltje boeken onder de arm. Voor de rest is er weinig te doen. Je hangt wat in het hotel rond of slentert wat over de markt en praat wat met de mensen. Ze praten hier (Nicaragua) plat spaans en in een reuze tempo wat niet bij te houden is (en ons spaans is nog niet al te best). Dit gaat dus niet altijd even gemakkelijk. De bioscoop, is een goede gelegenheid om spaans te leren. Morgen gaan we naar Chinandega.

Chinandega, 10-11 juni 1985.

Als je verder naar het noorden gaat zie je meer en meer bedrijvigheid. Vooral landbouw (mais, koffie, katoen, bananen en suiker) maar ook winkeltjes waar schoenen en kleren worden gemaakt en kleine industrie. Vanuit de bus heb je een prachtig uitzicht, op de voorgrond bewerkt land met op de achtergrond vulkanen, al of niet rokend. Aangezien de oogsttijden voorbij zijn, werken er niet veel mensen op het land. In Chinandega op zoek naar een hospedaja. De adressen die we hadden konden we niet vinden op zaten vol. Maar de mensen verwezen ons naar een familie die kamers (verhuurt) verhuren. Tof. Je woont bijna bij een familie. De mensen zijn zeer aardig en de kinderen onwijs nieuws-

gierig. Ze vinden alles interessant wat je bij je hebt. We moesten ook foto's van hen maken. En elke keer als ze dachten dat je het fototoestel ging pakken, dan gingen ze alweer lachend poseren. Als je tussen een familie leeft, leer je veel en goed spaans (vooral van de kinderen). Het is ook goedkoop wonen; dit levert weer een paar extra pilsjes op.

El Viejo, 12-16 juni 1985.

In El Viejo hebben we allebei weer de diarree te pakken. Een paar dagen van weinig of niks doen. Op zaterdag ontmoetten wij een jongen die zich moed aan het indrinken was; hij was net vader geworden van een dochttertje. De rum en het bier vloeiden rijkelijk en de kater was aanzienlijk. Op straat hoorden wij een man die probeerde zijn dochttertje van een jaar of vier duidelijk te maken hoe de revolutie tot stand is gekomen en dat de revolutie en het F.S.L.N. "correcto" is. Zondag gingen wij naar de cooperatie. Deze ligt een kilometer of 14 van El Viejo. Daar aangekomen word je als een "heilige" binnengehaald. Iedereen kijkt naar je, bieden je een stoel aan, blijven zelf staan en blijven naar je kijken. Dan valt er een doodse stilte..... Een onaangename situatie. Maar als het ijs gebroken is, dan ben je gelukkig niet meer zo het middelpunt. De cooperatie doet je denken aan de

opbouw van een dorpje, onverharde wegen, een stuk of 25 huisjes en een school en veel land wat ze verbouwen (mais, suiker). De school is vorig jaar gebouwd door een hollands werkbrigade. Als het regent is het op de cooperatie een grote modderbak. Op de cooperatie zelf was geen werk voor ons maar wij konden er wel blijven. Maar een amerikaan in Managua had ons beloofd dat hij zou informeren of er werk voor ons was in Estili. Aangezien hij daar wel optimistisch over was, besloten wij om morgen maar gelijk naar Managua te gaan. Nadat wij afscheid genomen hebben, gingen we met de vrachtauto. Deze onderhoudt er een soort busdienst tussen de kleine dorpjes en de steden aangezien daar geen autobussen rijden. Het vervoer met de vrachtauto's is gratis.

Managua, 17-19 juni 1985.

In Managua hebben we een beetje bijgepraat en geïnformeerd of er werk was. De amerikaan vertelde ons dat er in Esteli bijna zeker wel werk voor ons is. Wij hebben een adres in Esteli waar we kunnen horen of er inderdaad werk is. Aangezien we allebei nog een beetje last van de buik hebben, vertrekken we waarschijnlijk vrijdag of zaterdag. De prijzen in de Comedors zijn wat omhoog gegaan.

De groeten aan iedereen.

agitate

don't vegetate!